

Deze pagina is overgezet naar een nieuw softwaresysteem en kan in de laatste versie tijdelijk worden bekeken en verder worden bewerkt op:

<https://christipedia.miraheze.org/wiki/Aanbidden>

Wat is dat, aanbidding?

Wij spreken van een aanbiddingsdienst of een aanbiddingsleider'

Is aanbidden samen zingen tot eer van God?

Is het een ritueel? Is het iets wat we doen?

Of is het meer een gevoel?

Of veeleer een manier van leven?

Wat is het eigenlijk?

A.W. Tozer schreef: "aanbidding is als een kostbaar juweel. Je zou ook kunnen zeggen: het is als de brede en diepe glimlach op de gezichten van twee innig geliefden, als ze ineens de ander weer zien. De herkenning en liefde die ze in elkaar vonden, geeft hen iets stralends, het is of ze een verse lading nieuwe energie en veerkracht krijgen. Ze beginnen sneller en enthousiaster te praten als ze elkaar zien of als ze aan elkaar denken. Het is iets wat van binnen zit, iets van het hart. Het is een diep gevoel van verzadiging en gelukzaligheid. "Ik heb nu toch iemand ontmoet...." kan een van hen tegen een vriend of vriendin zeggen, en daar komt dan een heel enthousiast verhaal."

Die verliefden of geliefden zullen - veelal onbewust - hun woorden zorgvuldig kiezen als ze 't over hun geliefde hebben. Ze gebruiken woorden die de ander omhoog haalt - zowel tegenover elkaar als tegenover derden. Tegen elkaar zeggen ze dingen als: "Je bent zo mooi, ik kan m'n ogen nauwelijks van je afwenden!" "Het was zo ontzettend aardig van je dat je....." Ik zou met dit soortvoorbeelden heel lang door kunnen gaan. Ongetwijfeld kunnen jullie er zelf ook wel wat over verzinnen.

Een soortgelijke ervaring kun je ook hebben als iemand "helemaal weg is van" een bepaald landschap of een vakantie-ervaring ergens, een waterval of wat dan ook. Hij of zij kan er nauwelijks over zwijgen. Je hoort steeds weer: "Ooo, het was zó mooi... die zonsondergangen over die prachtige heuvels, elke avond..." Of: "Die arenden, ontzaglijk... ben jij daar wel eens geweest? Nee? Oh, je moet daar echt eens naartoe gaan en 't zelf ervaren! Ze zijn zo fantastisch,... dat gitzwart tegen dat stralende wit... en die gigantische vleugels... zo groots..."

In deze verhalen schieten normale menselijke woorden vaak te kort. Het gaat om gevoelens van ontzag en verwondering die zo groot zijn dat het moeilijk is om zo iets goed te beschrijven. De tedere schoonheid van iemand die heel dichtbij komt, de adembenemende kracht van een grote waterval, de schoonheid van een landschap - ze kunnen eenvoudigweg te groot voor woorden zijn.

Eigenlijk is het zo ook met aanbidding. Ook aanbidding is te groot om met woorden uit te drukken. Het komt voort uit een hart dat diep geraakt is. Je voelt jezelf heel klein en het gaat je begrip te boven. Als we dit soort ontzag kunnen ervaren, dit gevoel van klein worden, en van fascinatie en verwondering bij het zien van een schepsel of een stukje natuur, hoeveel te meer wanneer ons hart gegrepen wordt door de Almachtige en door Wie Hij is... A.W. Tozer heeft het over "[Ontzagwekkende verwondering en overweldigende liefde in de tegenwoordigheid van Hem, God, Die ons menselijke denken en begrijpen zo ver te boven gaat.](#)"

Laten we eerst eens naar het woord "aanbidding" kijken. Het Oude Testament gebruikt het Hebreeuwse woord **sjachah** betekent letterlijk: "zich neerbuigen / hulde bewijzen." Het Nieuwe Testament gebruikt het Griekse woord **proskeno** wat betekent, je neerbuigen, de hand kussen, huldigen.

Dus aanbidden is aan de ene kant het diepe besef van Gods grootheid, schoonheid en majesteit ervaren en tegelijkertijd je eigen nietigheid erkennen en je God nederig hulde bewijzen.

Aanbidden is zeker niet vragen, maar geven. Je kunt het zingen, uitspreken, je kunt ook in diep ontzag zwijgen, lezen, jubelen, maar in dat alles staat God centraal. Niet wat God voor ons gedaan heeft, dan staat zo de mens weer centraal, nee het gaat om wie Hij werkelijk is. Aanbidding is een uiting van een liefdevol eerbetoon en ontzag voor de eeuwige God.

Bij aanbidden gaat het er niet om of wij er wat aan hebben. Je hoort dat soms zeggen: "Wat hadden we een fijne aanbiddingdienst!" Maar werkelijke aanbidding is niet voor de mens, de enige vraag waar het om gaat is: "wat heeft God eraan?" Een prachtig voorbeeld uit het Oude Testament was de priester, die met reukwerk het heilige binnen ging. In de wet van Mozes stond precies beschreven uit welke bestanddelen dat reukwerk moest worden gemaakt. En..... het mocht alleen voor God worden gemaakt, een mens mocht er niet aan ruiken, het was voor God. Zo is aanbidding er ook niet om ons een goed gevoel te geven, bij aanbidding is alles voor God.

Enkele voorbeelden van aanbidding in de Bijbel:

2 Koningen 17:36. vereren/neerknielen.

Mattheüs 4:9. voor mij neervallen/aanbidden.

Mattheüs 28:9. grepen zijn voeten/aanbaden.

1 Korinthe 14:25. ter aarde werpen/God aanbidden.

1 Timotheus 2:1-8. 'bidden, met opheffing van heilige handen'...

Openbaring 4:9+10. werpen zich neer voor Hem/aanbidden.

Openbaring 7:11. bogen diep neer en aanbaden.

Openbaring 15:4. neerbuigen in aanbidding (NBG)

Openbaring 19:10. wierp me aan zijn voeten om te aanbidden.

Let op de houding, die een diepe eerbied aanduidt. Maar pas op, je knieën buigen zonder je hart te buigen is zinloos. Het gaat God niet om de uiterlijke vorm, maar om de eerbied in je hart, die mede tot uitdrukking komt door je houding. Of je nu neer knielt, of languit op de grond ligt in diepe nederigheid, of dat je opstaat met eerbiedig ontzag of je diep buigt voor de Almachtige, die keus is aan jou. Maar laat in heel je houding en met heel je wezen zien dat je als kleine mens wilt neerknielen voor een ontzagwekkend grote God.

Jezus, in gesprek met de Samaritaanse vrouw bij de put van Jacob, noemde twee belangrijke karakteristieken van aanbidding: als we aanbidden, moeten we dat doen **in geest** en **in waarheid**. Wat betekent dat? 'Aanbidden in geest' heeft ermee te maken dat het onze geest is die, zich verbindt met Gods Heilige Geest, en zo God aanbidt. Met andere woorden: aanbidding is niet iets wat we louter vanuit onze eigen ziel; vanuit onze eigen overtuigingen, gevoelens of wil kunnen doen. Om de vergelijking van het verliefde stel nog eens te gebruiken: aanbidding vanuit onze ziel zou als een getypte liefdesbrief zijn, of als een verklaring die overgeschreven is uit een boek. Ware aanbidding komt uit ons hart dat bewogen is door God. Het overstijgt het puur menselijke.

Als tweede was er het aspect van **'waarheid'**. Dat heeft met toewijding van ons hart te maken. We kunnen God niet het ene moment aanbidden en het volgende moment Hem ontrouw zijn. Er moet een verlangen in ons hart zijn om ons leven in lijn te brengen met wat we zeggen en om in wat we zeggen in aanbidding niet te grote schoenen aan te trekken. We willen niet dat onze aanbidding zou verworden tot het gladde verhaal van een lover-boy, die net zo mooi of mooier klinken als de liefde-woorden van een toegewijde geliefde, maar wees op je hoede!

Een prachtig voorbeeld van aanbidding is de apostel Johannes als hij de verheerlijkte Christus ziet op het eiland Patmos. Geen woorden, maar diep ontzag: **"toen ik Hem zag viel ik als dood voor zijn voeten neer"**. Er zijn geen woorden voor.

Maar op andere plaatsen zien we juist een vloed van woorden tevoorschijn komen om die grote God te aanbidden, groot te maken en te vereren. De psalmen b.v. staan er vol van. Of bijvoorbeeld de lofprijzing en aanbidding van het Lam in **Openbaring 5:9-14**.

Wat geweldig om deel uit te mogen maken van zo'n gezelschap van legioenen engelen en samen Christus mogen grootmaken, Wat zal het zijn als de dag gekomen is dat alle knie zich zal buigen voor Jezus. Dat lijkt nu nog een onmogelijkheid, maar de Bijbel is er helder over, die dag komt. **Filippenzen 2:8-11** "Christus Jezus, God, is als mens verschenen, heeft zich vernederd en werd gehoorzaam tot de dood aan het kruis. Daarom heeft God Hem hoog verheven en Hem de naam geschonken die elke naam te boven gaat, opdat in de naam van Jezus elke knie zich zal buigen, in de hemel, op de aarde en onder de aarde en elke tong zal belijden: Jezus Christus is Heer, tot eer van God de Vader."

Wat geweldig zou het zijn als de gemeente zo God zouden verheerlijken, zo Jezus Christus zouden aanbidden. Weet je, daartoe zijn wij geroepen. Wij zijn een koninklijk priesterschap om de grote daden van God te verkondigen. Misschien kun je er vandaag een start mee maken.

Er zijn vele zaken waarom we God de Vader en onze Heer Jezus Christus kunnen aanbidden en hulde brengen:

- Zijn scheppingskracht en creativiteit
- Zijn wijsheid, kennissen verstand.
- Zijn eeuwige plan met de schepping
- Zijn rechtvaardigheid
- Zijn liefde voor zijn schepping en zijn schepselen
- Zijn alwetendheid
- Het feit dat Hij een schuilplaats voor ons wil zijn
- God is licht, de zon der gerechtigheid
- God is heilig, volmaakt
- God kan niet liegen, zijn woord is waarheid
- Gods rijkdom
- De liefde van Jezus Christus
- Hij heeft een naam boven alle naam

- Hij is het hoofd van de gemeente
- Hij is het beeld van de onzichtbare God
- Hij is de alfa en omega, het begin en het einde
- Door Hem en voor Hem is alles geschapen
- Hij is de goede Herder
- Hij is het licht der wereld
- Hij is het brood des levens
- Hij is de ware wijnstok
- Hij is onze vrede
- Hij is onze gerechtigheid
- Hij is onze verzoening met de Vader
- Hij is, Hij was en Hij komt
- Hij maakt alle dingen nieuw.

Komt laten wij aanbidden !

(zie ook het artikel "AANBIDDEN.")